Kutser pannun aga ise põigeti talli
ukse alla puhkama, tallipois aga
täkku selga. Hallis riides pois oln'
aga Klimpka ise, ja et wiikal mis
ta kutsri ja tallipoisile andis unerohtu
seas oln jään nad mõlemad raskesti
magama. Kui inimesed juba igas kohas
~~waga~~ rahule jään, tõusn Klimpka
üles tõstnud tallipoisi, tükkis sadulaga
hobuse seljast latri puu pääle tallipois
tundes ta alune liikun mõtlen unest
pääst et niiid hobune ära warastakse
ja hakan jalgu peksma ja karjuma.
tproo tproo, kui ta aga tunnun et kiik
jälle wagawaste jään, jään ise ka
rahule, niiid läin waras kutsri juure
ja tõstn ~~sell~~ senne ka ukse alt ära.
Kutsrile kui ta tunnun et teda tõstet'
tuln ka pääwased jüttud wargusest meele
ja hiiidn tallipois waada et täk ära äi

wiida ise magan aga unerohur wääl edasi
Klimpka aga läin täkkuga oma teed.
Teise komiku waraja läin härra talli
waatma kas täk weel alles on, lõidn'
kutsri talli ukse alt ja tallipoisi latri
puu päält rahuliste magawad aga
täkku, äi kuskil, kutser ja tallipois
saan oma hooletuse eest mõlemad witsa
kimbuga tasutud. Klimpka tuln pääwa
täkkuga jälle mõisa ja härra kiitn ta
tõõsti osawa warga olewad, ja ütlen kui
sa mo pruua laulatus sõrmuse ära warastad
siis saad sa sada rubla raha ja waadi
wiina kui sa aga seda äi saa siis saad
ei hoopi. Klimpka lubari tma saab seda tegema
ja läin kohe surnu aida ja kaewan'
säält ühe hilja mattet' surnu üles.
Härra aga rääkin pruuale ära oma
laulatus sõrmust kennegi wõõra
inimese kätte anna sest üks peab
tahtma teda tärna õõse sinu nääst ära